

עז:

הערל פרק שמיני יבמות

**עין משפט
נר מצוה**

צב א מיי פיש מיכל
עבריה הלכנ נ סמ
שני נר
צב ב מיי פיש מיכל
אימוריה ביה חל נה
טשיע אריס סימן ד
ספיק א:

צב ג מיי פיש מיכל
אימוריה ביה חל נה
סמ לאון חק טשיע ס
ספיק א:
צב ד מיי פיש מיכל
כב סמ פייב טשיע
ס:

תוס' הד מקבאי

אריס סבורת לאור
עשרה דורות מותרת ליף
עשרי עשרי מעמינ
מה להלן נקבות מותרות
אך כאן נקבות מותרות
אי מה להלן מיה אף
כאן מיה כי מיכרי
גבי טשיע ויקרי וליה
הלפא כריל רמיל וון
מיה ואריק באתרא אלא
כסמ מתי דנתן סבורים
נתייע אימוריס וספיק
דאסור לעילס אחד זכרים
ואחד נקבות:

מוסף רש"י

באומות הלך אחר
הדבר. איש ואשה הלכות
ממינו מילכות מלכותן
וקושרין. טעמיהו.
דיס נקבות ולין עמינה
ישיע. מנין לאחד מן
האומות. שבעל שאתן
הן אומות על חקר מיכל
שמה חסיו עיניהם לא
תחיה כל נשמה וס
10. שבא על הנבעלת.
11. פאה זכר ויהי ככל
לא תחיה ויהי אלא כסין
למית ולמיתיה אלא כסין
נקיין על סס כסיו.
דכתיב חרן כעון נפשו.
והוליד בן שאתה חרן
לקנותו בעבור דשנין
ליה כתר זכר ומומר
למית. וס. ונכס מוני
התושבים ונכס. ולמיל
מיה מיני וענדין ואתן
אשר חרן לא מתה
גרויס אשר סמיכותיס
שאתן חרן למית. מס
תקע עני ואמת. וספיק
ליה ונכס מני החסות.
לומר ולא משאל אומת
לנס שאין כס מערעני
עב אבות. אלא חף
הניכס שמתלדים אומת
חשיקו הנכס לנר עמס
ויחליקין בין הנבעתי
תס תקע וס. ונכס
מני החסות. כל חס.
יחי עבד מקמס אחד
יחי עבד מקמס אחד
יחי עבד מקמס אחד
שומר לקות מתיס
אשר יחי לסס מתיס
אלין. וס. ונכס מן
הנולדים בארצכם. ניס
הנולדים בארצכם. וס ני
התושבים. רמיה חסיה
ששאלו דרסיה נסיה אה
דשי ליקס. וס. אשר
סיליני בני שר אומות
מתיס ארצכם. שליקתן
בארצות דתיס אומותיס
לרשותן. וס. ולא מן
הברים בארצכם. ולא
מן הנכס הנולדים לני
אלסמ מקמס אחד מתיס
שר אומות ותיכסו
לניכס לנר סס מתיס.
ס. סיליני בני ארצכם
מקיות אריס ארצכם
שאר אומות אריס הניס לנר כלל אלא אומות
וקושרין. וס. ון מיה ומיה. כל דבר שאתה למד מחסין,
ב"ק כה. וס. ון. לכל דברים למד ממנה שיעקוב על דבר
למתי מחסין חף לכל דברים למד ממנה. וס. ון.

והאמר רב כהנא לא שנו אלא רובו אבל
כולו חוצץ שאני עובר והיינו רבתייה כי
אתא רבינא א"ר יוחנן ב"ב באומות הלך אחר
הזכר נתיגורו הלך אחר פגום שבשניהם
באומות הלך אחר הזכר כדתניא א"ר מנין
לאחד מן האומות שבא על הנבעתי והוליד
בן שאתה רשאי לקנותו בעבד שנאמר ונכס
מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו
יכול אפי' אחד מן הנבעתי שבא על אחת
אלמנו

מן האומות והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל יאשר הולידו בארצכם
מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם: נתיגורו הלך אחר פגום
שבשניהם: במאי אילימא מצינו שנשא עמוינה מאי פגום שבשניהם אית
בה עמויני ולא עמוינת: אלא בעמויני שנשא מצרית אי זכר הוי שרייה
בתר עמויני אי נקבה הוי שרייה כתר מצרית: **מתנאי**: ממזרין ונתנינן
אסורין ואיסורן איסור עולם אחד זכרים ואחד נקבות: **גמ'** אמר ריש
לקיש ממורת לאחר עשרה דורות מותרת ליף יעשרי יעשרי מעמויני
ומואבי מה להלן נקבות מותרות אף כן נקבות מותרות אי מה להלן
מיד אף כן מיד כי אחי גזירה שהו מעשריו ואילך והאנן תנן ממזרים
ונתינן אסורין ואיסורן איסור עולם אחד זכרים ואחד נקבות לא קשיא
הא כמאן דאמר דון מינה ומינה הא כמאן דאמר דון מינה ואוקי באתרא
שאלו את רבי אליעזר ממורת לאחר עשרה דרי מהו אמר להם מי תני
לי דור שלישי ואמחרנו אלמא קסבר ממזרא לא חיי וכן אמר רב הונא
ממזרא לא חיי והא אנן תנן ממזרין אסורין ואיסורן איסור עולם אמר רבי
זירא לדידי מפרשא לי מיניה דרב יהודה דידיע חיי דלא דייע לא חיי דידיע
ולא דייע עד תלתא דרי חיי טפי לא חיי ההוא דהוי בשבבותיה דר' אמי
אכריו עליה דממזרא הוה כבי ואזיל אמר ליה חיים נתתי לך אמר רב חנא
בר אדא טנינים דוד גזר עליהם שנאמר ויקרא המלך לגבעונים ויאמר
אליהם והגעבועים לא מבני ישראל המה וגו' מאי מעמא גזר עלייהו
דכתיב ויהי רעב בימי דוד שלש שנים אחר שנה ראשונה אמר
להם שמה עובדי עבודת כוכבים יש בכס דכתיב ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' בדקו ולא מצאו
שניה אחר להם שמה עוברי עבירה יש בכס דכתיב וימנעו רבובים ומלקוש
לא היה ומצא אשה וזנה היה לך וגו' בדקו ולא מצאו שלישיית אמר להם שמה
פוסקי צדקה כרבים יש בכס ואין נותנין דכתיב נשיאים ורוח וגשם אין
איש מתהלל במתת שקר בדקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא כי מיד
ויבקש דוד את פני ה' מאי הוא אמר ריש לקיש ששאל באורים ותומים מאי
משמע א"ר אלעזר אתיא פני פני כתיב הכא ויבקש דוד את פני ה' וכתיב
התם ושאל לו כמשפט האורים לפני ה' ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על
על אשר המית הגבעונים וכו' הויכ' מצינו בשאל שהמיות הגבעונים אלא מתוך
שרג נוב עיר הכנענים שהיו מספיקין להם מים מיוון מעלה עליו הבהוב
כאילו הרגן קא תבע אל שאול שלא נספד כהלכה וקא תבע על אשר המית
הגבעונים אין דאמר ריש לקיש מאי דכתיב בקשו את ה' כל ענוי ארץ
אשר משפטו פעלו באשר משפטו שם פעלו אמר דוד שאול נפקן להו
הריבך

מה עשירי האמור למטה עד עולם חף עשירי האמור כאן עד עולם: ר"ל סבר כמאן דאמר דון מינה ומינה מה להלן עד
עולם חף כאן עד עולם ומינה מה להלן זכרים ולא נקבות מדור עשירי ואילך הוא דגמרינן דהא כל עשרה לא
אלעזרי לן מילוף בג"ש: ומאן דין סבר לה כמ"ד דון מינה ואוקי באתרא דון מינה מה להלן עד עולם חף ממזר
דממזר אהד זכרים ואחד נקבות דכתיב ממזר מוס זכר הכי נמי עד עולם דמייתינן בג"ש אחד זכרים ואחד
נקבות. קך שמעתי וכן עיקר ויש שמפרש לה גלשון אחר: מי יסן לי דור שלישי. לומר דבר שאי אפשר הוא: לא חיי.
שלא יעמעו כשרים גדורותיו: ממזר דידיע. לכל דבור חיי הוא ודורותיו דלא מעמעו ביה: דלא ידיע. כלל לא חיי אפילו הוא
שלא יא ששרה: דידיע ולא ידיע עד תלס דרי. דזרייה אינשי חיי טפי לא חיי דכיון דלאו דבר ברור הוא משכחא מילתא:
דוד גזר עליהם כדכתיב והגעבועים לא מבני ישראל המה. לומר דאין ראויין לנכס נקבה: איש מהלל כמתה שקר. מילתא
ואין נתן גורס לעזירת גשמים: כהניס היו מספיקין להם מוזן לגבעונים שהיו מוטבי עינים ושואכי מים למונה כדכתיב
ביושע (נ) ולא יכת מנס מוטבי עינים ושואכי מים לניח אלהי: קפסע. הקדוש ברוך הוא כנבור שאלו שלא נספד
כהלכה והדר קתנע פזרועותיה דשאלו אשר המית כו': כאשר משפטו. נמקס דשניס האדם שם מוזכרין פועל דקדמותו:
מריבך

כאן כותב שאל דברים המפורשים כי צדקה נתיב לנחמתי על קמיו. ונכסו מן ה' יחסי. ומהו חסו. ומהו חסו.
אשר דברים שאינם יכול לנחמתי על קמיו. ונכסו מן ה' יחסי. ומהו חסו. ומהו חסו.
שמהו חסו ונכסו מן ה' יחסי. ומהו חסו. ומהו חסו.
שמהו חסו ונכסו מן ה' יחסי. ומהו חסו. ומהו חסו.

סבורת הש"ס

אל קדשינו. ס. ח. ג. פ. ט. ח.
מינה. ג. ח. ו. ז. ח. ט. ט.
וש"ס. ד. ו. ז. ח. ט. ח.
מספרין טעם שניות לא.
ימיהם לאל נמחה טח. ק.
חולין ק. נדה מ"ג.
ט"ו ח"י חוס' לקמן עט.
ד"ה יתמים ויתומים.
מכות כט. ד"ה ס"ו.
(א) ב"ק ק"ט. (ב) ו' דברים כל.
(ס) ו' דברים כ"ג. (ח) ומ"ה כג.
(ג) ו' וס"ב מ"ח. (ד) וע"ל.
(ה) ו' דברים כ"ג.

זורה אור השלם

- 1. וגם מבני החושבים
הגרים עמכם מהם תקנו
ונמשפתחם אשר עמכם
אשר הולידו בארצכם
ויהי לכם לאחיהו
ויקרא לה כה
- 2. לא יבא עמויני ומואבי
בקולו י' גם דור עשירי
לא יבא להם בקול י'
עד עליהם: דברים כג ד
3. לא יבא ממזר בקהל
י' גם דור עשירי לא יבא
לו בקול י'. דברים כג
4. ויקרא חמלק
לגבעונים ויאמר אליהם
והגעבועים לא מבני
ישראל המה כי אני
מותר האמור ובעיני
ישראל נשבעו להם
ויבקש שאול להכתוב
בקטאות לבני ישראל
והודעה: שבואל כ כא
- 5. יהיה רעב בימי דוד
שליש שנים שנה אחרי
שנה ויבקש דוד את פני
י' ויאמר י' אל שאול
אל בית הדמים על
אשר המית את
הגעבועים:
- 6. וטו השמורן ללבן פן
יפחד לבבכם ותרסם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחיתם להם:
(ט) וזכרה אף י' ככם
ועצור את השמיים ולא
יהיה מטר ותאדמה לא
תחת את יבולת האדמה
מדרג מעל הארץ
העבדה אשר י' נתן לכם:
דברים יא טז י'
- 7. וינשע רבבים
ומלקוש הוא דוד ומוצה
אשה וזנה היה לך מאנת
יימיהו כ ג
- 8. נשיאים ורוח וגשם
אין איש מתהלל במתת
שקר: משלי כד י'
9. ולאפני אלעזר האומר
יעמד ושאול לו כמשפט
האורים לפני י' על פיו
יאצו ועל פיו יבאו הוא
ובל בני ישראל אתו וכל
העדה: במדב כז כא
10. בקשו את י' כל עזו
הארץ: אשר משפטו
פעלו בקשו צדק בקשו
עזרה אוילי תסחרו בינם
אף י'.

מוסף רש"י

ובב"ב גבורות יא. דון
מינה ואוקי באתרא. דון
שקר הכנע ללמד מחסין,
אלל נשאר דכריו שאתה
תאל דיי מפיס כי שאתה
יכול ללמד מינה וסיה.
דבר מדבר ויחין לרין
ללמד מחסין. העבד
מקומי ואל ספיקו
לדבר. וס. וס.
לומר לאחד שלמתי מס
ובמסו ללמן העשירי

